

slog vor Smørekseport fuldkommen ud, men, tilføjer den højtærede Landbrugsminister, „det er jo ikke saaledes, at Amerika alene har forhøjet Tolden for Smør, og endnu mindre saaledes, at Amerika alene har forhøjet Tolden for Smør, der kommer fra Danmark“. Nej, naturligvis ikke! Selvfølgelig staar der ikke i den nye amerikanske Toldtarif udtrykkelig, at Tolden for dansk Smør er det og det. Men for at belyse Problemet vil jeg dog henvise den højtærede Landbrugsminister til den Rapport, hvori Toldkomiteen indstiller til Vedtagelse i Repræsentanternes Hus den Smørtold, som jo nu er blevet til Virkelighed, thi i denne Indstilling staar der, efter at man har foreslaaet den nævnte Toldforhøjelse, følgende som Anmærkning netop til Smørtolden. Først gøres der Rede for den meget stærke Stigning i den amerikanske Smørimport i den seneste Tid, og det hedder derefter ordret saaledes: Næsten alt indført Smør kommer fra Danmark, smaa Mængder fra Ny Zeeland og Argentina. Derefter bliver der gjort Rede for, hvorledes Danmark har tabt meget af sit Smørmarked under Krigen, og det anføres som Motiv for den danske Smørekseport til Amerika, at den er mere favorabel for Danmark paa Grund af ikke blot Valutakurserne, men ogsaa de egentlige normalt højere Priser, der opnaas i Amerika. Der gøres Rede for de relativt lave Fragter, den danske Smørekseport har at betale, og der anføres i øvrigt i denne Forbindelse det meget interessante Forhold, at Skibsfragten fra Danmark til New York udgør $1\frac{1}{2}$ cent pr. pound, medens Jernbanefragten fra Minneapolis til New York udgør $1\frac{3}{4}$ cent pr. pound, med andre Ord, man faar her belyst det for os overordentlig vigtige og betydningsfulde Forhold, det, som er saa afgørende for hele Danmarks Økonomi og for fremtidige Chancer, hvis vi vil udnytte dem rigtigt, at vi faktisk, takket være vor gunstige Beliggenhed ved Søen, kan sende vore Produkter den halve Jordklode rundt til Takster, der er lavere end det, de store Fastlandsstater maa betale blot for nogle Dages langsom Jernbanetransport.

Men fra disse mere nationaløkonomiske Betragtninger vender jeg tilbage til Smørtolden. Rapporten fastslaar derefter som det afgørende for det amerikanske Synspunkt, at det danske Smørs Fremkomst altid trykker de hjemlige Priser, selv om Importmængden er relativt lille, og det anerkendes fuldt ud, at Kvaliteten af dansk Smør staar fuldt paa Højde med det bed-

ste Hjemmesmør, medens det udtrykkelig fremhæves, at den Smule Argentinasmør, der samtidig kommer ind, ikke har denne Kvalitet og derfor ingen Indvirkning har paa det samlede Smørmarked i Amerika.

Jeg tror ikke, der herefter i dette høje Ting er nogen, der kan være i Tvivl om, mod hvem det var, den amerikanske Smørtold var rettet, og jeg tror i hvert Fald ikke, der var nogen i det høje Repræsentanternes Hus i Washington, der var i Tvivl derom. Under disse Forhold tror jeg, det havde været dobbelt heldigt, hvis den danske Landbrugsminister havde udeladt den paafølgende Sætning, der lød saaledes: „Saadanne Foranstaltninger“ — altsaa saadanne Foranstaltninger som den her skildrede amerikanske Smørtoldforhøjelse — „er ikke almindelige i internationalt Handelssamkvem; det er herhjemme, man synes at have Tilbøjelighed til at kunne forlige sig med Gennemførelsen af saadanne Foranstaltninger“. Ogsaa her rejser den højtærede Landbrugsministers Ord et kæmpemæssigt Spørgsmaalstegn for den forbavsende Læser. Det kan være meget smukt at stikke en Lussing i Lommen uden at kny, men at gøre det med den udtrykkelige Motivering, at den i og for sig ikke var tiltænkt en selv, forekommer mig ikke at være særlig mandigt.

Den højtærede Minister gaar derefter videre og spørger mig om, hvad jeg vil gøre for at modarbejde den amerikanske Politik, og da jeg i Overensstemmelse med, hvad jeg har gjort Rede for i Begyndelsen af min Tale, undlod at svare med positive Forslag, optog den højtærede Landbrugsminister i Stedet som Svar en Udtalelse, der er fremsat af det ærede Medlem Hr. Rode, nemlig Muligheden for et Importforbud overfor amerikanske Automobile. Jeg ønsker, som fremhævet, udtrykkelig ikke at drøfte disse Enkeltheder, men naar den højtærede Landbrugsminister selv fordyber sig deri, saa er det mig ikke ukærkomment at kunne vise, i hvilken Aand det er, jeg ønsker man skal føre en aktiv Handelspolitik, og hvilken Aand jeg ikke ønsker skal være den ledende. I sin Omtale af et muligt Importforbud for Automobile fra Amerika siger den højtærede Minister nemlig, at han vanskelig kan tænke sig, at man for Alvor vil vende sig mod de amerikanske Automobile. „Det vilde jo“, saaledes udtrykker han det, „betyde, at man her i Landet ikke mere skulde se disse smaa venlige Ford-Automobile, som hopper rundt paa vore Landeveje“. Denne Bekymring for de smaa venlige